

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/120/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2215203904
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Hýbelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2017:2215203904.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Silvie Hýbelovej a sudcov Mgr. Fedora Benku a Mgr. Kataríny Arnouldovej v právnej veci žalobcu: Intrum Justitia Slovakia, s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Karadžičova 8, Bratislava, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom v Bratislave, proti žalovanej: K. I. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom R.. N. XXXX/XX, A. I., o zaplatenie 758,50 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 27. októbra 2015, č.k. 16C/142/2015-33, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ruší a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu o zaplatenie 758,50 eur s 9% ročným úrokom z omeškania od 26. marca 2012 a súčasne nepriznal žalobcovi náhradu trov konania.

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ustanovenia § 35 ods. 2, § 53 ods. 1, ods. 5, ods. 8, § 54 ods. 2, § 101, § 103, § 111, § 657 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 2, § 2 písm. a) Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy ako aj § 5b Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

3. Vecne súd prvej inštancie dôvodil, že spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., ako veriteľ a žalovaná ako dlžník dňa 20.07.2010 podpísali listinu označenú ako zmluva o pôžičke - internetová č. 1073647726, kde sa uvádza predmet financovania pôžičky „nábytok - sedacia súprava“, kúpna cena vo výške 874 eur, akontácia 0 eur, celková suma pôžičky 1.140 eur (bez poistenia), mesačná splátka 20 eur, počet splátok 57, ročná úroková sadzba 12,2%, konečná splatnosť 4/2015, ďalej sa tam uvádza RPMN, priemerná RPMN a „pôžička (finančné plnenie)“ v sume 874 eur. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú podmienky a všeobecné obchodné podmienky (ďalej ako VOP), o ktorých dlžník vyhlásil, že ich prevzal, súhlasí s nimi, nemá k nim žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať. V článku 6 VOP, v bode 6.2 sa uvádza, že pokiaľ nie je v splátkovom kalendári a/alebo podmienkach a/alebo VOP stanovené inak, sú splátky splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci, v bode 6.4 sa uvádza, že prvá splátka je splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy a/alebo doručení služby, pokiaľ nie je dohodnuté inak. Ďalej mal súd zistené, že žalovaná zaplatila spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., v dňoch 20.08., 20.09., 20.10.2010, 03.01., 20.06, 24.08. 2011 po 20 eur, ďalej 25.01. a 03.02.2011 po 21 eur, 18.10.2011 80 eur a 19.10.2011 sumu 25,80 eur a ostatné splátky neplatila. Vzhľadom na to spoločnosť listom zo dňa 17.03.2012 vyzvala žalovanú na úhradu všetkých splátok jednorazovo v sume 840 eur, ktorý list bol žalovanej doručený dňa 22.03.2012. Dňa 01.06.2015 uzavreli spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., ako postupca a žalobca ako postupník zmluvu o postúpení pohľadávok, podľa ktorej postupca postúpil žalované pohľadávky na žalobcu. Súd prvej inštancie dôvodil, že právna kvalifikácia zmluvy z 20.07.2010 je nejasná, keď hoci zmluva sa je nazvaná zmluvou o pôžičke a tiež plnenie veriteľa je v zmluve ako aj vo VOP označené ako „pôžička“, pričom z ustanovenia odseku 3.1 a 3.2 podmienok k zmluve o pôžičke vyplýva, že „pôžička“ sa poskytne tým spôsobom, že spoločnosť

uhradí za žalobcu kúpnu cenu určitého tovaru u predávajúceho, ktorá právna konštrukcia môže byť tak pôžičkou v zmysle Obchodného zákonníka (§ 497 a nasledujúce), ako aj pôžičkou v zmysle § 657 a nasledujúce Občianskeho zákonníka. Postupujúc pri výklade predmetnej zmluvy podľa § 35 ods. 2 OZ s prihliadnutím na použité jazykové výrazy (pôžička) dospel k záveru, že ide o zmluvu o pôžičke v zmysle OZ a to bez ohľadu na ustanovenie 15.8 VOP, ktoré odkazuje na „zmluvný typ zmluvy o spotrebiteľskom úvere“, ktorý však v našom práve neexistuje, keďže zmluva o spotrebiteľskom úvere je spoločným označením pre rôzne zmluvné typy, ktorých ekonomickou podstatou je úverovanie spotrebiteľa veriteľom - podnikateľom.

4. Súd ďalej poukázal na § 54 ods. 2 O.z., v zmysle ktorého treba v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv vychádzať z výkladu, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší, pričom pre spotrebiteľa je priaznivejšie posudzovanie vzťahu ako občianskoprávneho a preto sa predmetná zmluva o pôžičke spravuje Občianskym zákonníkom, podľa ktorého premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa zročnosti jednotlivých splátok. Ak sa však pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. V predmetnej veci spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., zosplatnila dňa 17.03.2012 celý dlh, avšak § 53 ods. 8 OZ umožňuje vykonať toto právo až po trojmesačnom omeškaní so splatením niektorej splátky. Podľa názoru súdu tak k zosplatneniu mohlo dôjsť až v dôsledku omeškania so splátkou za mesiac december 2011. V zmysle § 103 O.z. však plynie premlčacia doba celého zosplatneného dlhu nie od okamihu doručenia oznámenia alebo výzvy veriteľa na jeho splatenie ale od zročnosti nesplnenej splátky, ktorá založila právo veriteľa žiadať predčasné splatenie. Ak teda v danej veci išlo o splátku za mesiac december 2011, ktorá bola v zmysle odseku 6.2 VOP splatná 20.12.2011, začala týmto dňom plynúť premlčacia doba pre splatnosť celého dlhu žalovanej. Trojročná premlčacia doba zosplatneného zvyšku dlhu tak uplynula najneskôr 20. decembra 2014, pričom zmena v osobe veriteľa z dôvodu postúpenia pohľadávky nemala vplyv na plynutie premlčacej doby. Nárok na úroky z omeškania ako akcesorický nárok na príslušenstvo k hlavnému záväzku podlieha rovnakému premlčaniu ako záväzok hlavný a teda premlčanie istiny k 20. decembru 2014 malo za následok aj premlčanie nároku na úroky z omeškania. Žaloba podaná na súd dňa 26.03.2015 je tak podaná po uplynutí premlčacej doby celej pôžičky ako aj príslušenstva a keďže žalovaná je spotrebiteľom, musel súd v zmysle § 5b Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa prihliadnúť na premlčanie práva aj bez námietky žalovanej a preto žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a o žalobcovom návrhu na priznanie náhrady trov konania rozhodol tak, že mu ich nepriznal, keďže bol v spore neúspešný, pričom žalovaný, ktorý bol úspešný zase žiadne trovy nežiadal, takže tu nebol návrh, o ktorom by sa malo rozhodovať.

5. Proti tomuto rozsudku v celom rozsahu podal včas odvolanie žalobca s návrhom, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie. Odvolanie odôvodnil tým, že súd nedostatočne zistil skutkový stav a vec nesprávne právne posúdil, keď zamietol žalobu z dôvodu uplynutia trojročnej premlčacej lehoty pri nastolení počiatku behu premlčacej doby celého nároku od zročnosti nesplnenej splátky, ktorej splatnosť nastala dňa 20.12.2011. Súd počiatok behu premlčacej doby celého uplatneného nároku aplikoval od splátky splatnej dňa 20. decembra 2011 teda splátky splatnej 3 mesiace pred splatnosťou splátky, pre ktorú došlo k predčasnému ukončeniu zmluvného vzťahu založeného úverovou zmluvou. Takýto názor súdu je v rozpore so zásadou dôvery v právo a skutočným legitímnym záujmom účastníkov právneho vzťahu. Uviedol, že § 53 ods. 9 OZ nerieši počiatok plynutia premlčacej doby, ale vyplýva z neho len obmedzenie veriteľa na uplatnenie práva podľa ustanovenia § 565 O.z., žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre neplnenie splátok až po uplynutí troch mesiacov s omeškaním zaplatenia splátky. Toto obmedzenie však nemá žiaden vplyv na beh premlčacej doby. Ustanovenie § 103 druhá veta O.z. priamo odkazuje na § 565 O.z., z ktorého vyplýva oprávnenie pre veriteľa žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre nezaplatenie niektorej zo splátok dlžníkom riadne a včas, pričom toto právo môže veriteľ využiť len do splatnosti najbližšej splátky, a ak ho nevyužije, taká splátka sa premlčuje podľa jej pôvodnej splatnosti. Pri akceptácii právneho názoru prezentovaného súdom prvej inštancie by tak premlčacia doba predčasne zosplatnenej časti pohľadávky nelogicky a v rozpore s princípom právnej istoty predbehla beh premlčacej doby splátok nasledujúcich po splátke, pre ktorú bola predčasná splatnosť vyhlásená pri dodržaní trojmesačného obmedzenia podľa ustanovenia § 53 ods. 9 v spojení s ustanovením § 565 O.z. druhá veta. Premlčacia doba na uplatnenie práva ohľadom celého zvyšku nesplateného zosplatneného úveru začala plynúť odo dňa nasledujúceho po splatnosti v poradí 20. splátky splatnej dňa 20.03.2012, pre ktorú bola vyhlásená predčasná splatnosť úveru. Súdne konanie bolo začaté dňa 11.03.2015 teda pred uplynutím trojročnej premlčacej doby, ktorá začala plynúť od 21.03.2012. Záver o počiatku plynutia premlčacej doby zostatku úveru najskôr dňom

21.03.2012 je podporený aj výkladom ustanovenia § 565 O.z. z ktorého vyplýva, že k zosplatneniu dlhu nemôže dôjsť predtým, ako bude výzva na zosplatnenie doručená dlžníkovi (ktorý záver vyplýva aj z rozhodnutia NS ČR sp.zn. 21 Cdo/456/2006). Odvolateľ tiež poukázal na právny názor vyjadrený v rozhodnutí NS ČR sp.zn. 21 Cdo/426/2005 podľa ktorého „splatnosť celých pohľadávky pro nesplnění některé splátky nastává až okamžikem, kdy věřitel dlužníka o její zaplacení požádal, nikoli okamžikem, kdy tak v souladu se zmluvním ujednáním učinit mohl“. Pokiaľ by aj odvolací súd dospel k právnomu názoru, že právnym úkonom zo dňa 17.03.2012 nedošlo k predčasnému zosplatneniu pohľadávky postupom podľa ustanovenia § 565 O.z., v takom prípade by sa každá jednotlivá splátka premlčovala samostatne vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe podľa lehoty splatnosti jednotlivých splátok.

5. Žalovaná sa k odvolaniu nevyjadřila.

6. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - strana sporu (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné, pretože rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

7. Predmetom konania na súde prvej inštancie pod sp. zn. 16C/142/2015 je zaplatenie 758,50 eur s príslušenstvom ako neuhradené záväzky zo zmluvy o pôžičke uzavretej dňa 20.07.2010 medzi právnym predchodcom žalobcu Consumer Finance Holding, a.s. a žalovanou.

8. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým žalobu zamietol z dôvodu premlčania a v závislom výroku týkajúcom sa trov konania.

9. Súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie na tom právnom názore, že nakoľko premlčacia doba celého zosplatneného dlhu plynie od zročnosti nesplnenej splátky, ktorá založila právo veriteľa žiadať predčasné splatenie, potom ak žalobca dňa 17.03.2012 zosplatnil celý dlh z dôvodu neuhradenia splátky za mesiac december 2011 (splatnej 20.12.2011), začala mu týmto dňom plynúť premlčacia lehota pre splatnosť celého dlhu žalovanej a takto trojročná premlčacia doba zosplatneného zvyšku dlhu uplynula 20.12.2014, pričom žaloba bola na súd podaná až 26.03.2015, teda po uplynutí premlčacej doby.

10. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

11. Odvolací súd sa oboznámil s obsahom spisu a dospel k záveru, že je tu dôvodná pochybnosť, či vôbec došlo k predčasnému ukončeniu zmluvného vzťahu a ak áno, akým spôsobom. Zo spisu vyplýva, že v dôsledku neplnenia si povinnosti žalovanej riadne a včas splácať dohodnuté splátky, veriteľ mal pristúpiť k predčasnému zosplatneniu dlhu listom zo dňa 17.03.2012, ktorým vyzval žalovanú k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo. V liste sa síce uvádza, že tak urobil v súlade so Všeobecnými obchodnými podmienkami zmluvy, avšak nie je zrejmé, podľa akého ustanovenia postupoval. Zmluva o pôžičke obsahuje okrem iného vyhlásenie zmluvných strán, že riadnym vyplnením a podpísaním tejto zmluvy uzavrela spol. Consumer Finance Holding, a.s. s klientom zmluvu, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Podmienky a Všeobecné obchodné podmienky (ďalej len VOP). Žalobca k návrhu pripojil ako listinný dôkaz aj Podmienky a VOP k Zmluve o pôžičke Consumer Finance Holding, a.s., platné od 11.06.2010, pričom v bode 12 VOP pod názvom „Skončenie zmluvy“ je upravený spôsob ukončenia zmluvy úplným splnením (12.1), výpoveďou klienta alebo spoločnosti (12.2), odstúpením od zmluvy zo strany klienta (12.3 až 12.4) a predčasným splatením (12.5 až 12.6). Ako spôsob ukončenia vzťahu zo strany veriteľa je tu uvedená iba výpoveď, upravená v bode 12.2 (aj to spôsobom, ktorý vzbudzuje pochybnosti o určítosti takéhoto zmluvného dojednaní, ktoré znie: Klient ako aj Spoločnosť je oprávnená Zmluvu kedykoľvek vypovedať bez uvedenia dôvodu. Účinky výpovede nastávajú až okamihom vzniku skutočnosti podľa bodu 12.1 vyššie. Pod bodom 12.1. sa potom nachádza text: Zmluva sa skončí úplným splnením všetkých záväzkov a pohľadávok Klienta vo vzťahu k Spoločnosti podľa Zmluvy. Skončenie zmluvy nemá vplyv na vyhlásenie Klienta uvedené v Zmluve, VOP, alebo akékoľvek vyhlásenie Klienta dané Spoločnosti a tiež na arbitránu doložku v zmysle čl. 14.24 VOP.)

12. Z týchto formulácií však nevyplýva možnosť skončenia zmluvného vzťahu zosplatnením celej pohľadávky v zmysle § 565 OZ pre nesplnenie niektorej splátky, hoci tento spôsob musí byť medzi stranami dohodnutý. Túto otázku súd v konaní neskúmal a nezaoberal sa otázkou (ne)platnosti tohto právneho úkonu, ktorým bolo vyhlásenie predčasnej splatnosti. Dôvody, ktoré viedli súd prvej inštancie k zamietnutiu žaloby, sú tak podľa názoru odvolacieho súdu založené na nesprávnom právnom posúdení veci, následkom čoho súd nedostatočne zistil skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci

je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

13. V posudzovanej veci súd správne posúdil uplatnený nárok ako plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, v ktorej žalovaná vystupuje v pozícii spotrebiteľa, a správne uzavrel, že tento sa premlčuje v súlade s ustanovením § 101 OZ v trojročnej premlčacej dobe s tým, že na premlčanie je v tomto prípade vzhľadom k spotrebiteľskému charakteru pohľadávky treba prihliadať ex offo. Žalovaná bola povinná uhrádzať dlh v splátkach, preto treba vychádzať zo zákonnej úpravy podľa § 103 prvá veta OZ, podľa ktorého ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. V konaní žalobca tvrdil, že došlo k zosplatneniu celého dlhu naraz, bude preto potrebné vykonať dokazovanie k tejto skutočnosti, pričom súd musí tiež zistiť, pre nesplnenie ktorej splátky potom došlo k predčasnému vyhláseniu splatnosti, a až následne bude možné ustáliť či je žalovaná pohľadávka alebo jej časť premlčaná. V súvislosti s posudzovaním platnosti úkonu pritom bude treba skúmať aj to, či boli kumulatívne splnené podmienky zakotvené v ust. § 53 ods. 8 OZ v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o pôžičke, podľa ktorého, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Až keď by výsledkom doplneného dokazovania bol záver súdu o platnom predčasnom vyhlásení splatnosti, bude prichádzať do úvahy aplikácia vety druhej § 103 OZ, podľa ktorej, ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

14. Podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

15. Z dôvodov uvedených vyššie sa rozhodnutie súdu prvej inštancie o posúdení premlčania ním zvoleným spôsobom potom javí ako predčasné a vychádzajúce z nedostatočne zisteného skutkového stavu. Preto odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie (§ 391 ods. 1 CSP), v ktorom bude povinnosťou súdu v prvom rade vyriešiť otázku trvania zmluvného vzťahu, platnosti právneho úkonu (zosplatnenia zmluvy), a to oboznámením sa s obsahom VOP, prípade s inými listinami týkajúcimi sa záväzkového vzťahu medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou a po doplnení dokazovania v naznačenom smere a v potrebnom rozsahu, jeho výsledky riadne vyhodnotí a vo veci opätovne rozhodne, pričom rozhodnutie náležite v súlade s ustanovením § 220 CSP odôvodní. V novom rozhodnutí rozhodne aj o náhrade trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

16. Uvedené rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP). Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia dovolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP). Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP). Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).